

Opptaksprøve til Nordisk Teaterskole 2026

Opptak til Nordiska Teaterskolan skjer ved hjelp av selvtape. I tillegg til å lage en skriftlig søknad, må du derfor sende inn en film i tre deler. Her finner du tekst til testen og instruksjoner. Les og følg instruksjonene nøye.

Selvtape

Prøven må bestå av tre deler:

1. Vi ønsker å se deg gjøre den vedlagte teksten stående eller sittende. Film i liggende format, dvs. som en kinofilm. Bildet skal vise overkroppen, og ansiktet skal være klart. Du må holde øyekontakt med kameraet til enhver tid. Du bør gjøre teksten nøytral, uten å handle, men den må ha en mening for deg. Du kan ikke endre teksten. Filmen skal være 2 minutter lang. Hvis du gjør teksten raskere, er du rett og slett stille resten av tiden.
2. Arbeid med samme tekst. Lag en tolkning, en kunstnerisk uttalelse basert på teksten. Du har friheten til å filme hvordan du vil og bruke hvilke midler og teknikker du vil. Du har også muligheten til å gjøre endringer i teksten. Filmen skal være 2 minutter lang.
3. Ta opp en tredje video hvor du snakker om det du personlig synes er utfordringen med arbeidet ditt med skuespill. I denne videoen kan du snakke norsk. Filmen skal være 2 minutter lang.

Dette betyr at du skal sende inn totalt 6 minutter film. Ikke mer og ikke mindre.

Vi er klar over at du kan synes oppgaven er vanskelig, men gi deg selv lov til å være akkurat som du er og glem tanken på å lykkes med å lage en god prøve. Vi er interessert i møtet mellom deg og oppgaven – ikke perfeksjon. Har du spørsmål kan du sende dem på e-post til teaterskolan@nordiska.fhsk.se.

Vi som ser på filmene er lærere på skolen samt deltakere fra 1. klasse. Vi er snille. Teksten du skal bruke finner du lenger ned, den finnes på de ulike nordiske språkene.

Å sende inn klippene

Det beste er om du setter sammen klippet ditt til én lang film (6 min), men du kan også lage tre separate klipp. Last opp klippene som "**unlisted**" på **YouTube**, og lim inn lenken i [søknadsskjemaet](#) på hjemmesiden. Gi gjerne klippet tittelen ditt navn. Dersom du har glemt å legge ved filmen i den digitale søknaden din, kan du sende lenken på e-post til teaterskolan@nordiska.fhsk.se.

Skriftlig søknad

Du må også sende inn en skriftlig søknad. [Her finner du det digitale søknadsskjemaet.](#)

Hva skjer så?

På bakgrunn av din skriftlige søknad og filmen du har sendt inn gjør vi et utvalg og kontakter et antall søkere for et videointervju. Sørg for at du er tilgjengelig på telefon etter at du har sendt inn søknaden din. Opptaket starter allerede i november.

Tekst

Teksten du skal arbeide med er hentet fra Fanny og Alexander av Ingmar Bergman. Nedenfor finner du teksten på norsk, svensk, dansk, finsk og islandsk. **Bruk teksten på det nordiske språket du behersker best.**

NORSK TEXT

Kanskje.. Men det er de også. Alt er forresten underlig, livet og menneskene. Alt er drivgods som drives frem på vannet inntil det synker, synker. Jeg har en drøm som kommer igjen av og til, og som jeg plutselig husker nå. Jeg sitter oppe på en søyle og ser ingen mulighet for å komme ned. Det svindler for meg når jeg ser ned, men ned må jeg. Jeg har ikke mot til å kaste meg ned, og jeg lengter etter å falle, men jeg faller ikke. Allikevel får jeg ikke ro, ikke hvile før jeg kommer ned på marken, og kommer jeg først ned på marken så vil jeg ned i jorden. Har du følt noe sånt?

DANSK TEXT

Måske! Men det er De også! - Og alt andet er underligt! Livet, menneskene, alt er som slam, der føres af sted, føres med ud på vandet indtil det synker, ja synker! Jeg har en drøm, der vender tilbage en gang imellem; og som jeg kommer i tanke om nu. Jeg er klatret op på en søjle og ved ikke, hvordan jeg skal komme ned; jeg bliver svimmel, når jeg ser ned, men ned må jeg, og jeg har ikke mod til at kaste mig ud; jeg kan ikke holde mig fast, og jeg længes bare efter at falde; men jeg falder ikke. Og alligevel får jeg ikke fred før jeg kommer ned, ikke ro før jeg kommer ned, ned på jorden! Og når jeg så kommer ned, så vil jeg helt ned i jorden ... Har De nogen sinde haft det sådan?

SVENSK TEXT

Kanske! Men det är ni också! - Allting är underligt för övrigt! Livet, mänskorna, allt, är en sörja som drivs, drivs fram på vattnet, tills den sjunker, sjunker! Jag har en dröm som återkommer då och då; och som jag erinrar mig nu. Jag sitter uppklättrad på en pelare och ser ingen möjlighet att komma ner; jag svindlar när jag ser ner, och ner måste jag, men jag har inte mod att kasta mig ner; jag kan inte hålla mig fast och jag längtar att få falla, men jag faller inte. Och ändå får jag ingen ro förr än jag kommer ner, ingen vila förrän jag kommer ner, ner på marken! Och kommer jag ner på marken ville jag ner i jorden... Har ni känt något sånt?

FÄRÖISK TEXT

Kannska eri eg tað, men tygum eru eisini løgin, tá saman um kemur er alt í verðini løgið. Lívið, menniskjan, alt er ein sugga, sum drivir, rekur framm eftir einum vatni til hon søkkur og søkkur. Eg havi ein dreym, ið kemur aftur og aftur, og sum eg minnst nú. Eg eri klintrað upp í eitt træð, men tað er mær ógjørlegt at sleppa niður af tur, og niður noyðist eg, eg tori ikki at lata meg detta, tad svimblar fyri mær, eg orki ikki ait halda meg fasta og mær leingist eftir at detta, men eg detti ikki. Og eg fáí onga róð fyrr enn eg eri niður komin, einga. hvíld fyrr enn eg eri niðurkomin, niður aftur á slætt. Og tá eg so eri niður sloppin vil eg niður undir moldina... Hava tygum nakratið kennt sovorðið?

ISLÄNSK TEXT

Kannski! En það eruð þér líka! Raunar er allt furðulegt! Lífið, mennirnir, allt er það hroði sem hrekur, hrekur undan straumi þar til hann sekkur, sekkur! Mig dreymir öðru hverju sama drauminn; og nú rifjast hann upp fyrir mér – ég sit uppá súlu og og sé enga leið til að komast niður, mig sundlar þegar ég lít niður, og niður verð ég að komast en hef ekki kjark til að kasta mér framaf; ég get ekki haldið mér fastri og langar að mega falla; en ég fell ekki; og þó finn ég enga ró fyrr en ég kemst niður, niðrá jörðina, og kæmist ég niðrá jörðina vildi ég fara niðrí jörðina. . . Hafið þér fundið til slíks?

FINSK TEXT

Ja omituista on muuten kaikki! Elämä, ihmiset, kaikki on sohjoa joka ajelehtii, ajelehtii veden pinnalla ja sitten vajoaa, vajoaa! Minä muistan unen, jonka minä olen nähnyt aina joskus uudestaan. Minä istun pylvään päässä, minä olen kiivennyt sinne enkä näe miten millään pääsisin alas; minua huimaa kun katson alas, ja alas minun on päästävä, mutta minä en uskalla pudottautua; minä en jaksa pitää kiinni ja minä haluaisin pudota; mutta en putoa; eikä minulla ole rauhan hetkeä ennen kuin pääsen alas! ei levon hetkeä ennen kuin pääsen alas, alas maahan, ja jos pääsisin maahan, minä tahtoisin painua maan sisään ... Oletteko te tuntenut mitään sellaista?

Lykke til!